

Ҳафтаи худидоракунӣ муборак, шогирдони азиз!

№7-8(094), 02.05.2018

МЕҲВАРИ ДОНИШ

НАШРИЯИ ДОНИШКАДАИ ПОЛИТЕХНИКӢ ДОНИШГОҲИ ТЕХНИКӢ ТОҶИКИСТОН

Гиромидошт

Раҷаббой Аҳмадзода:

ДАР ДОНИШКАДАИ ПОЛИТЕХНИКӢ БА ТАРБИЯИ КАДРҲОИ ҶАВОН АҲМИЯТИ ХОССА ДОДА МЕШАВАД

Дар толори театри давлатии мазҳака-муסיқавии Камоли Хуҷандӣ мулоқоти Раиси вилояти Суғд Раҷаббой Аҳмадзода бо аҳли зиё баргузор гардид. Мулоқоти мазкур бахшида ба 140-солагии зодрузи поягузори адабиёти муосири тоҷик, Қаҳрамони Тоҷикистон, устод Садриддин Айни сурат гирифт.

Дар оғози чорабинӣ дар саҳни дохилии бинои театр намоиши маҳсули илмӣ-истеҳсолии муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ, наشريётҳо ба маърази тамошобинон гузошта шуд. Раиси вилоят зимни азназаргузарони намоишҳо ба масъулин дастур дод, ки бояд дастовардҳои илмиву истеҳсолӣ боз ҳам зиёдтар карда шавад.

Баъдан зимни мулоқот бо зиёиён Раиси вилоят аз нақши таърихӣ сардафтари адабиёти муосири тоҷик Садриддин Айни ёдовар шуда, баён дошт, ки маҳз ин навишандаи беназири тоҷик дар вазъияти хеле ҳасосу мушкили оғози садаи бист китобҳои таърихӣ худ «Намунаи адабиёти тоҷик», «Исёни Муқаннаъ» ва «Темурмалик»-ро навишта ба ҷаҳониён асли тоҷи-

конро муаррифӣ намуд.

Дар мулоқот андешаҳои таҳлилии Роҷаббой Аҳмадзода оид ба масоили муҳими муҳити маънавӣ баён карда шуд. Аз ҷумла, дар доираи эълон гардидани соли 2018-Соли рушди сайёҳӣ ва хунароҳои мардумӣ эҳё ва азнавбарқароркунии баъзе аз мавзӯҳои таърихӣ дастур дода шуд. Қайд гардид, ки бояд ҷавонон бештар ба китоб ва театр рӯ оранд. Барои ин бояд навишандагон асарҳои пурмазмун эҷод кунанду коргардонҳои мавзӯи дархури рӯзро ба саҳна гузоранд. Ҳамчунин фаъолияти хонаҳои фарҳанг, китобхонаҳо диду назари навро тақозо мекунад.

Раиси вилоят ҳамчунин таваҷҷӯҳи бештар додан ба илмҳои дақиқу техникиро

бар манфиати кордониста, зикр намуд, ки ҷумҳури дар ҳоли пешравист, аммо набудани мутахассисони касбӣ, махсусан дар соҳаи саноати сабук барои рушди соҳаи ҳалал эҷод мекунад. Бояд ба тарбияи мутахассисони ҷавони соҳаи аҳамият дод. Раиси вилоят аз ҷимояи 10 рисолаҳои номзадии устодони ҷавони Донишқадаи политехникии Донишгоҳи техникии Тоҷикистон дар самти илмҳои техникаи Тоҷикистон дар самти илмҳои техникаи Тоҷикистон охир изҳори қаноатмандӣ намуда, ҳамзамон аз роҳбарони муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ вилоят даъват ба амал овард, ки бояд тадқиқоту навоариҳоро дар истеҳсолот қорӣ созанд. Дар ин самт мақомот дастгири онҳо хоҳад буд.

Сипас, Раиси вилоят Раҷаббой Аҳмадзода ба якҷанд зиёиёни фаъол Сипосномаи Мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии вилоят ва мукофотҳои пулиро тақдим дошт. Аз ҷумла устоди донишқада доктори илмҳои иқтисодӣ, профессор Азизуллоҳ Азевон барои хизматҳои шоё-

наш дар рушди илми иқтисоди кишвар бо Сипоснома ва тӯҳфаи пулии Раиси вилоят тақдиронида шуд.

Дар мулоқот намояндагонӣ соҳаҳои илму фарҳанг ва маънавиёт, аз ҷумла Аҳмадҷони Раҳматзод - раиси бахши вилояти Иттифоқи навишандагонӣ Тоҷикистон, Муъмин Шарифзода - ректори Донишгоҳи давлатии ҳуқуқ, бизнес ва сиёсати Тоҷикистон, Фафурҷон Ҷӯраев - раиси Шӯрои вилояти Иттифоқи дизайнерони Тоҷикистон, Сайрам Исоева - Ҳунарпешаи халқии Ҷумҳурии Тоҷикистон, Осими Орифпур - муовини директори Муассисаи давлатии «Суғдсинамо» ва дигарон баромад намуда, фикру андешаҳо ва таклифу пешниҳодҳои судманди хешро ҷиҳати рушди муҳити маънавии вилоят иброз доштанд.

Барномаи фарҳангии аҳли санъат таъби ҳозиринро болида намуд.

Абдусабури АБДУВАҲҲОБ

Эътимом

Ҳафтаи худидоракунӣ ҷавонон

Моҳи май «Ҳафтаи иштироки донишҷӯёни муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ вилоят дар идоракунии мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии вилояти Суғд» гузаронида мешавад

Бо мақсади баланд бардоштани самаранокии сиёсати давлат нисбат ба ҷавонон, ҷалби онҳо ба фаъолияти амалии мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии вилоят ва бахшида ба Рӯзи ҷавонон аз 7 то 14 майи соли равон «Ҳафтаи иштироки донишҷӯёни муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ вилоят дар идоракунии мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии вилояти Суғд» гузаронида мешавад.

Дар ин бора қарори Раиси вилояти Суғд аз 3 апрели соли 2018, №100 «Дар бораи гузаронидани Ҳафтаи иштироки донишҷӯёни муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ вилоят дар идоракунии мақомоти иҷроияи

ҳокимияти давлатии вилояти Суғд» ба тасвиб расид.

Тибқи қарори зикршуда низомнома ва ҳайати комиссияи интихоби довтолабон ба «Ҳафтаи иштироки донишҷӯёни муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ вилоят дар идоракунии мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии вилояти Суғд» тасдиқ гардида, шӯбаҳои дахлдор барои дар сатҳи баланд гузаронидани чорабинӣ вазифадор карда шудааст.

Маврид ба зикр аст, ки «Ҳафтаи иштироки донишҷӯёни муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ вилоят дар идоракунии мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии вилояти Суғд» аз соли 2005 инҷониб гузаронида шуда, тӯли ин солҳо садҳо нафар донишҷӯён дар ин иқдом ширкат варзидаанд.

Ҳадамоти матбуоти
Раиси вилояти Суғд

САИДӢ ДИЛАФРӢЗ РАББИЗОДА: ДАСТОВАРДӢОИ ИЛМИИ ДОНИШКАДАРО БОЯД АФЗУН НАМОЕМ

Ҳамасола якшанбеи сеюми моҳи апрел дар кишварамон Рӯзи илми тоҷик ботантана ҷашн гирифта мешавад. Ҳамаи мо шоҳид ҳастем, ки Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон бо нишони қадршиносӣ аз олимону зиёиён ба ифтихори ин рӯзи муборак кулли ҳамватанонро табрик гуфтанд.

Ҳамзамон аз олимони кишвар даъват ба амал оварданд, ки ба хоҳири ҳифзу ҳимояи давлатдории миллӣ ва таҳким бахшидани Истиқлолияти давлатӣ саъю талоши бештар намоянд ва дар оянда низ дар пешрафти илми тоҷик, рушди соҳаҳои мухталифи иқтисоди миллӣ ҳисса гузоранд.

Таҷлили Рӯзи илми тоҷик ба рӯзҳое рост омаданд, ки дар сар то сари ҷумҳурии азизамон сокинон бо шукрона аз тинҷиву ободӣ дар амалисозии ҳадафҳои давлат ва Ҳукумати кишвар меҳнати ободкорона доранд.

Боиси хушнудист, ки соли равон аз ҷониби Пешвои муаззами кишвар Соли рушди сайёҳӣ ва хунароҳои мардумӣ эълон гардида, гузашта аз ин сокинони сайёра бо рӯҳбаландии бузург ташаббуси навбатии Сарвари давлатамонро бобати ҳифзу нигоҳдошти об қабул намуданд.

Моҳи март соли равон расман Даҳсолаи қатъномаи амал «Об барои рушди устувор солҳои 2018- 2028» мавриди фаъолият қарор гирифт.

Воқеан ҳам ғамшарик будан ба дарди аҳли ҷомеаи ҷаҳонӣ ва бетараф набудан ба тақдир мардуми олам аз сифатҳои олии Пешвои миллат мебошад. Зеро проблемаи об ин масъалаи ҷаҳонӣ буда он ба кишвари мо камтар тааллуқ дорад. Зеро Тоҷикистон дар мавриди захираҳои бу-

зурги об дар ҷаҳон ҷои 3-юм, дар миқёси ИДМ ҷои дуюм ва дар Осиёи Марказӣ дар ҷои аввал меистад. Захираҳои оби равони Тоҷикистон ба ҳисоби миёна соли 62,0 км³ –ро ташкил медиҳад, ки 12 км³ дар қаламрави ҷумҳури сарф мешавад. Дар ҳудуди ҷумҳури 947 дарё, 14509 пирях, 1300 қул ва бештар аз 200 чашмаи шифобахш маълум аст.

Ин ҷо иқтибос аз суҳанрони ҷаноби Алабӣ Оломада, ки аз Нигерияи Африка ба Форуми байналмилалӣ Душанбе оид ба оби тоза омада буд, айни матлаб аст: «Ҷаноби Олӣ, муҳтарам Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон! Шумо дар ҳақиқат дӯсту бародари ба дил наздики мардуми асрҳои аср ташнаи мо будаед, ки ҳалли мушкилоти асосии мо - камобиро ба муҳокимаи Созмони Милалӣ Муттаҳид пешниҳод кардаед. Гумон доштам, ки халқи тоҷик монанди мо, африкоӣҳо, аз камобию беоби дар азобанд, ки Сарвари давлати тоҷикон аз минбари баланди Созмони Милалӣ Муттаҳид масъалаи оби тоза ва ҳифзи манбаъҳои онро ба миён гузоштааст. Лекин, вақте ба Тоҷикистон омадаму дарёҳову чашмаҳои мусоффоро дидам, кӯҳҳову қулҳои бешуморро дидам, боғу бўстонҳо, неъматҳои фаровони аз замин об рӯндаро дидам, мардуми зебо, меҳмондӯсту меҳмоннавоз ва соҳиби дасту дили кушодро дидам,

бемуҳобот худро дар биҳишти ҳақиқӣ ҳис кардам. Ва баъд фаҳмидам, ки Шумо на танҳо ғам дарди халқи худро меҳурдаед, балки бори ғаму дарди мардуми тамоми оламо бар дӯш доштаед!».

Ин суҳанони як нафари хориҷӣ барои мо сокинони ҷумҳури моёи ифтихор аст. Гузашта аз ин табиати афсонавии мо барои рушди соҳаи сайёҳӣ хеле мувофиқ аст. Аммо мутаассифона, мо ин неъматҳои табиатро самаранок истифода намебарем. Бо назардошти ҳалли мушкилиҳои соҳа, пуқувват намудани пояи моддиву техникаӣ, рушди инфраструктура ва азбаски сайёҳӣ бо хунароҳои миллӣ алоқамандии зич дорад, имсолро соли таҳкимбахшии ин ду соҳаи калидӣ эълон дошанд. Акнун фурсате расид, ки ҳар як муассисаи олии кишвар дастовардҳои илмии худро дар ин ҷода афзун намояд.

Боиси қаноатмандист, ки дар Донишқадаи политехникии Донишгоҳи техникии Тоҷикистон дар ин самт ҳанӯз солҳои пеш қадамҳои қатъӣ гузошта шуда буд. Дар назди факултети муҳандисӣ-технологӣ маркази адрасу атласбофӣ ташкил гардида, устодони кафедраи дизайн ва меъморӣ бо баргузори 12 маҳфилҳои беруназсинфӣ савияи дониш ва маҳорати хунароҳои шогирдонро сайқал медиҳанд. Маҳсули эҷоди донишҷӯён дар озмунҳои «Рушди туризм аз нигоҳи донишҷӯ», «Об манбаи ҳаёт» ба меҳмонону иштирокдорони озмун намоиш дода шуд. Дар ин озмун донишҷӯён армуғонҳои дастисохти худ, меъморони оянда тарҳи бино, осоишгоҳҳо ва меҳмонхонаҳо, донишҷӯёни дар риштаи технологияи маҳсулоти хӯроқа таҳсилмекарда маводи ғизоии худро пешкаши меҳмонону иштирокдорон намуданд.

Устодон ва шогирдон донишқада борҳо дар фестивал-озмунҳои «Чакомаи гесу», «Атлас ва адраси тоҷик», «Арӯси наврӯӣ» ғолибият ба даст оварданд.

Сарвари давлат дар яке аз суҳанрониҳои худ таъкид дошта буданд, ки «Дар ҳама давру замон илму дониш ва сарвати зеҳнӣ нерӯи тавони рушди ҷомеаи инсонӣ ба ҳисоб меравад».

Воқеан ҳам дар даврони соҳибистиқлолӣ барои рушди илм заминаҳои устувор фароҳам оварда шуданд. Аз ҷумла, қонунҳои дахлдор ва барномаву концепсияҳо дар соҳаи илм қабул шуданд, ки ба тавсеаи таҳқиқоти илмӣ мусоидат намуданд.

Бори нахуст дар замони соҳибистиқлолӣ дар сохтори муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ паркҳои технологӣ, бизнес-инкубаторҳо ва марказҳои иттилоотиву техникӣ таъсис ёфта, чиҳати ба корҳои илмиву пажӯҳишӣ машғул шудани олимону донишҷӯён заминаи мусоид фароҳам оварда шудааст. Солҳои охир бо мақсади дастгирии илмҳои бунёдӣ барномаҳои алоҳидаи давлатӣ ҳам дар соҳаи маориф ва ҳам дар бахши илм амалӣ шуда истодаанд.

Маҳз дастгирии давлат ва Ҳукумат буд, ки имрӯз мисли дигар муассисаҳои олии кишвар пояи моддиву техникаи донишқада устувор аст. Устодон бо дили гарм ба шогирдон дарс меғоянд. Фаъолияти парки технологияи донишқада хеле назаррас буда, ҳамчунин пойгоҳи таъмири машинаҳо мунтазам дар хизмати донишҷӯён ва мардум аст.

Алҳол дар донишқада 23 лабораторияҳо барои тақвияти дониши донишҷӯён хизмат мекунад. Дар се соли охир барои рушд ва таҳкими пояи моддиву техникаи муассиса аз ҳисоби лоиҳаҳо 1833200,22 сомони таҷҳизотҳо ворид карда шуданд.

Донишқада рейтингҳои худро, ки байни 39 муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ ҷумҳури Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон меғузаронад, боз беҳтар карда, аз рӯйи ҷамъбасти соли 2017 ба панҷгонаи беҳтарин ворид шуд.

Дар охири соли 2017 донишқада ҳамчун муассисаи таълимии таҳсилоти олии касбӣ ва баъд аз муассисаи олии таълимӣ аз аттестатсияи давлатӣ бомуваффақият гузашта, барои пешбурди фаъолияти таълимӣ ба муҳлати 5 (панҷ) сол иҷозатнома гирифт.

Донишқада дорои 22 гувоҳномаи Ҷумҳурии Тоҷикистон, 50 шаҳодатномаи зеҳнӣ, 8 патенти берун аз ҷумҳуриро дар самти ихтироъ ва навоарӣ ба даст овардааст.

Маҳз шароити мусоиди таълимӣ имконият дод, ки се нафар устодони ҷавони донишқада-Илёмсӯҷа Исломов, Абдунаби Қосимов ва Парвиз Солиев дар озмунҳои «Беҳтарин лоиҳаи инновасионӣ» вилоят ва шаҳри Хуҷанд, «Барномасозии беҳтарин» ҷойи аввалро ишғол намуданд. Бо вариҳои комил дорам, ки минбаъд низ дастовардҳои илмии донишқада афзунтар гардида, устодон ва шогирдон саҳме дар рушди минбаъдаи илми муосири тоҷик хоҳанд гузошт.

Имконият

ҲАФТАИ ХУДИДОРАКУНӢ ДАР ДОНИШКАДА

Дар доираи таҷлили даҳаи ҷавонон, ки ҳамасола моҳи май баргузор мегардад, бо иқдоми директори Донишқадаи политехникии Донишгоҳи техникии Тоҷикистон ба номи Муҳаммад Осимӣ дар шаҳри Хуҷанд Саидӣ Дилафрӯз Раббизода бахшида ба Рӯзи ҷавонон аз санаи 30 апрели соли равон то 7 май дар донишқада ҳафтаи худидоракунӣ миёни донишҷӯён эълон карда шуд.

Барои ҷалби донишҷӯён ба вазифаҳои Раёсати донишқада озмун дар ду давр баргузор гардид. Даври якуми озмун барои ишғоли вазифаҳои Раёсати донишқада санаи 20.04.2018 дар ҳамаи факултетҳо гузаронида шуд. Аъзоёни комиссия, ки деканони факултет ва мудирони кафедраҳо, муовини директор оид ба корҳои тарбия Аминов Ф. ба он шомил буданд, бо донишҷӯён

сӯҳбат гузаронида, ҳамчунин, аз дониши сиёсии онҳо боҳабар гардиданд.

Аз 30 донишҷӯёне, ки дар даври якум ширкат варзида буданд, донишҳои сиёсиашон санҷида шуд. Даври дуюми озмун санаи 27.04.2018 дар толори Шӯрои олимони донишқада бо иштироки бевоситаи директори донишқада Дилафрӯз Саидӣ, муовини директор оид ба таъ-

лим Мақсудов Х.Т., муовини директор оид ба корҳои тарбия, Аминов Ф.А. баргузор гардид. Донишҷӯёни ба даври дуюм роҳатёфта ба даври дуюми иштирок намуданд ва бо аъзоёни комиссия саволу ҷавоб намуданд.

Директори донишқада бо ҳар яке аз довталабон дар алоҳидагӣ сӯҳбат намуда, фикру ақида ва тақлифу пешниҳоди

онҳоро доир ба фаъолияти донишқада қабул намуданд.

Санаи 28.04.2018 озмун ҷамъбаст гардид ва ба вазифаҳои сардорони шӯбаҳо ва деканҳои донишҷӯён аз факултетҳои гуногун муайян гардиданд.

Донишҷӯёне, ки ба вазифаҳои

сардорони шӯбаҳо ва деканони факултетҳо таъин гардиданд, доир ба рафти ҳафтаи худидоракунӣ дар донишқада аз ҷониби донишҷӯён дар шумораи оянда маълумот хоҳем дод.

Хиромон ПҮЛОДОВА

Эй ҷавонони Аҷам

ҷони ману ҷони Шумо!

ҲАМРОЗ

Минбари донишҷӯён

Дастовард

Ҳамасола якшанбеи сеюми моҳи апрел дар кишварамон Рӯзи илми тоҷик бо тантана ҷашн гирифта мешавад. Ба хотири таҷлили сазовори ин рӯзи касбӣ дар Донишқадаи политехникии Донишгоҳи техникии Тоҷикистон конференсияи илмӣ-амалии омӯзгорон, муҳаққиқони ҷавон, докторантони Phd, магистрантон ва донишҷӯён бахшида ба эълон гардидани соли 2018- Соли рушди сайёҳӣ ва ҳунарҳои мардумӣ доир гардид.

Конференсия ду рӯз давом намуда, авалан мақолаҳои устодон дар бахшҳои алоҳида шунда шуд.

Дар рӯзи дуими конференсия барои аҳли иштирокдорон намунаи эҷодӣ устодони донишҷӯён пешкаш гардонда шуд.

Муовини директор оид ба илм ва инноватсия Турсун Холматов чорабиниро ҳусни ифтитоҳ бахшида, салому паёми директори донишқада Саидӣ Дилафрӯз Раббизодаро бар самти ҳозирин расонид. Дар баромади сарвари донишқада фаъолияти илмии донишқада пурра мавриди таҳлил қарор гирифта, аз устодон ва шогирдон донишқада даъват ба амал оварда шуд, ки қобилияти зеҳнӣ ва нерӯи ақлонии худро барои боз ҳам баланд бардоштани сатҳ ва сифати таълим равона

ТАҶЛИЛИ РӯЗИ ИЛМИ ТОҶИК

кунанд. Номбурда ташаббуси Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ- Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмонро ҷиҳати таҳким

бахшидани рушди сайёҳӣ ва ҳунарҳои мардумӣ неқ арзёбӣ намуд.

Сипас, роҳбарони 8 бахшҳо - Саидова Шоира, мудири кафедраи дизайн ва меъ-

морӣ, Юсупова Гулнора, декани факултети муҳандисӣ- иқтисодӣ, Акрамов Абдуқодир, декани факултети сохтмон ва нақлиёт, Худойбердиев Хуршед, мудири кафедраи барномарезӣ ва низомҳои иттилоотӣ, Бобоева Таиба, мудири кафедраи умумитаълимӣ, Раҳимов Охунбобо, устоди кафедраи таъмини барқ ва автоматика, Комилова Дилрабо, мудири кафедраи технологияи маҳсулоти хӯрока ва агротехнология, Фуломнабиев Сардор, мудири кафедраи умумитаълимии донишқада дар бораи натиҷаи кори бахшҳои гузориш доданд.

Дар идомаи кори конференсия барои дастовардҳои илмии донишқада ғолибони озмуни лоиҳаҳои инноватсионӣ, ғолибони олимпиадаи ҷумҳуриявӣ, устодоне, ки онҳоро ба олимпиада омода намуданд, аз ҷониби Раёсати донишқада бо ифтихорнома сарфароз гардонда шуданд. Ҳамчунин фаълони бахшҳо бо сипосномаи Раёсати донишқада сарфароз гардиданд.

Дар фуруварди кори конференсия ба якҷанд нафар фаълон шаҳодатномаи аъзогии Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон супорида шуд.

Бо ҳамин конференсия ба кори худ анҷом бахшид.

Барномаи амал

Дар тарбияи ҷавонон масъулем

Сатҳи таълиму тарбияи наврасону ҷавонон дар даврони Истиқлолият рӯз аз рӯз боло рафта, истодааст.

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон барои насли наврасу ҷавонон, ҳамчун ояндаи миллати тоҷик таваҷҷуҳи хосса медиҳанд. Қисми зиёди аҳолии Тоҷикистонро ҷавонон ташкил медиҳанд. Ҷавонони имрӯз аз навигариҳои иттилоотиву технологӣ бархӯрди бештар доранд. Аз ин хотир барои тарбияи наврасону ҷавонон бояд таваҷҷуҳи зиёд ва ҷиддӣ дода шаванд.

Барои боз ҳам бештар фарогир шудани ҷавонону наврасон ба таълиму тарбия бояд институти падарону модаронро эҳё карда шавад. Мисол: Дар ҷавониям, раҳмати модари меҳрубонам меғуфтанд: «Вақте ки ба падарат дар муошират мешавӣ, чашматро ба замин нигоҳ карда, сухан кун», ки ин эҳтиром нисбат ба падар аст. Боз таъкид мекарданд, ки дар «вақти суханронӣ бо падарат калимаҳои дағалонаро истифода набар!». Ин суханҳо як ҷаҳон маънӣ дорад.

Қиблагоҳам моро ба инсондӯстиву хоксорӣ ва меҳнатдӯстӣ талқин мекарданд. Доим тиаъкид мекарданд, ки дастгиру муттақои калонсолон бошам, вақте ки калон-

солон ягон бор мебардоранд ва дар роҳравӣ азият мекашанд, ба онҳо дасти ёрӣ намоям. Ин суханони маслиҳатомезӣ калонсолон, албатта, дар зиндагӣ роҳнамои ман буданд.

Меҳнатдӯстӣ ва усулҳои сарфакориро доништан яке аз роҳҳои тарбиявии иқтисодӣ ва баланд бардоштани сатҳи масъулиятнокии ҷавонон мебошад. Масалан, донишҷӯ барои дар муассисаи таҳсилоти олии касбӣ таҳсил намудан ба ҳама ҷиҳатҳои хониш тавҷҷуҳи зиёде бояд зоҳир намояд. Аммо, афсӯс, ки аксарияти донишҷӯён фарҳанги истифодабарии вақту маблағро намендонанд, маҳз нодонӣ ва раҳгумӣ барои касодии вазъи иқтисодии оила оварда мерасонад.

Имрӯз дар шароити иқтисодӣ бозоргонӣ ҳар як корхона ба донишу тафаккури мутахассисони ҷавон таваҷҷуҳ зоҳир мекунад. Бинобар ин, ҳар як донишҷӯ бояд нағз хонад, сарфакорӣ молиявӣ худро баланд бардорад ва ба мутахассиси замонавӣ ноил гардад.

Хулоса, дар тарбияи ахлоқию маънавии насли наврасу ҷавонон ҳар як падару модар ва устод саҳмгир бояд бошад.

Абдушукр НАЗАРОВ,
доктори илмҳои иқтисодӣ,
профессор

ПАРВИНА СУЛТОНОВА РАИСИ ШҶҶРОИ ДУХТАРОНИ ДОНИШҚАДА ИНТИХОБ ГАРДИД

Бо иштироки беш аз 250 нафар духтарони донишқада ҷаласаи навбатии Шӯрои духтарони донишқада доир гардид.

Чорабиниро мудири шуъбаи тарбия Муҳаррама Темирова ҳусни ифтитоҳ бахшида, қайд кард, ки дар рӯзномаи кори ҷаласа танҳо як масъала интихоби нави раиси шӯрои духтарони донишқада мавриди баррасӣ қарор мегирад. Зикр шуд, ки Маърифат Мавлонова, раиси шӯрои духтарони донишқада дар давоми беш аз се соли фаъолияташ тавонист дар самти кор бо духтарон қорҳои хуберо роҳандозӣ намояд. Азбаски номбурда хатмкунанда аст, зарурати интихоби нави раиси шӯрои духтарон ба миён омад.

Сипас, аз чор факултети донишқада як нафари фаъолаҳо – Саидабону Ҳасанова, донишҷӯи курси 3, намояндаи

факултети сохтмон ва нақлиёт, Фарангис Баротова, донишҷӯи курси 1 аз факултети информатика ва энергетика, Султонова Парвина, донишҷӯи курси 3 аз факултети муҳандисӣ - технологӣ ва Абдуманова Адиба, донишҷӯи курси 2 аз факултети муҳандисӣ- иқтисодӣ ҳамчун довталаб ба номзадии раиси Шӯрои духтарони донишқада барномаҳои худро муаррифӣ намуданд.

Устодони донишқада Алия Раҳимова, Хайринисо Темирова ба номзадон доир ба фаъолияти минбаъдаи корӣ, нақшаҳои тарҳрезинамудаашон саволҳо доданд.

Бо назардошти дониши баланди сиеӣ, маҳорати ташкилотчиӣ бо аксарияти овозҳо раиси шӯрои духтарони донишқада Султонова Парвина интихоб гардид.

АХТАРИ ТОБОНИ АДАБ

Ба ифтихори 140- солагии зодрузи сардафтари адабиёти муосири тоҷик Садриддин Айни дар маҷлисгоҳи хурди дониш-када маҳфили навбатии адаби тахти унвони «Ахтари тобони адаб» доир гардид. Дар маҳфил устодон ва шогирдон дониш-када ширкат доштанд.

Мудири кафедраи умумитаълимии дониш-када, номзади илмҳои филологӣ Таиба Бобоева чорабиниро оғоз намуда, зикр дошт, ки таърихи қарни XX-и тоҷикро бидуни зикри номи устод Садриддин Айни ва асарҳои ӯ тасаввур кардан ғайриимкон аст. Ӯ дар тӯли умри босамару ибрат-бахши худ тавонист миллати бошарафу наҷиби хешро ба оламиён ба таври барҷаста муаррифӣ намояд. Мавсуф на фақат бо далелҳои раднопазир мавҷудияти миллати муаззамеро бо номи тоҷик дар минтақаи Осиёи Марказӣ собит намуд,

балки нишон дод, ки халқи тоҷик ва адабиёти он аз даврони бостон ибтидои гирифта, дар тӯли асрҳо шебу фарози зиёдеро аз сар гузаронидааст.

Хайринисо Темирова, номзади илмҳои педагогӣ аз зиндагинома, қор ва эҷоди Садриддин Айни нақлҳои ҷолиб намуда, зикр дошт, ки руҳи шикастоназир, масъулияти баланд, азхудгузаштанҳо, меҳнатдӯстии Садриддин Айни бояд ба ҷавонон дарси ибрат шавад. Зеро овони кӯдакӣ ва ҷавонии ин нависандаи забардасти тоҷик ба давраҳои ниҳоят мушкили давлатсо-

зи тоҷикон рост омадааст. Бо вучуди рӯзгори саҳт ва вазъи нооромии ҷомеа ӯ ҳамчун тӯдакаш барои миллати тоҷик хизмати бузурге кардааст.

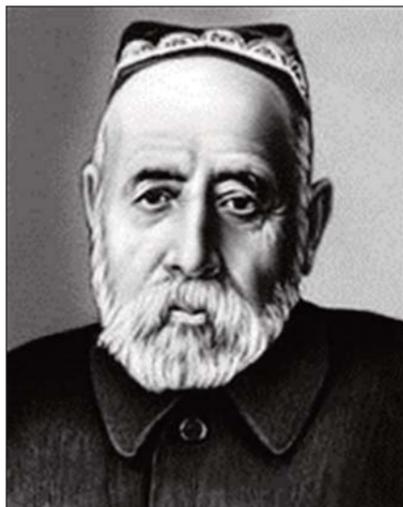
Устоди дониш-када Шафоат Файзиёва бо мисолҳои возеҳ Айниро ҳамчун адабиётшинос, муаррих, шоир, публицист, рӯзноманигор, ходими давлатӣ ба ҳозирин муаррифӣ намуд. Зикр шуд, ки таълифи

китобҳои «Намунаи адабиёти тоҷик», «Исёни Муқаннаъ», «Темурмалик» ва дахҳои дигар собит намуд, ки мо барандагони тамаддун ҳастем.

Чанде аз шогирдон зимни маъруза аз сатҳи баланд доир шудани маҳфил иб-рози ақида намуда, ваъда доданд, ки осори гаронмои устод Айниро минбаъд низ мутоила мекунанд.

Ифтихор

Хидматҳои барҷастаи устод Айни

Пешвои муаззами мо Эмомалӣ Раҳмон ҷое таъкид сохта буданд, ки ҳеҷ кишвар ва миллат бе фарзандони соҳибиродаву худогоҳ ва ватанпараст ояндаи худро таҳким бахшида наметавонад.

Аз қабилҳои фарзандони фарҳефта ва ҷонфидои миллати тоҷик Садриддин Айни мебошанд, ки барои ояндаи мо хизматҳои шоистаро ба анҷом расониданд. Ёдбуди эшон ба хотири сабақ гирифтани ва дар ҷодаи ҳаёт ҳамин хел инсон буданро талқин менамояд.

Устод Айниро ба сифати аввалин шоири инқилобӣ, аввалин насрнавис, рӯзноманигори тавоноии типӣ нав, адабиётшинос, педагог, забоншиноси нуктадон, аввалин муаррих, бунёдгузори илмҳои ҷамъиятшиносӣ, аввалин президенти АИ ҶТ ва сардафтари адабиёти шӯравии тоҷик муаррифӣ кардаанд.

Хизмати барҷастаи устод Айни таълифи тазкираи «Намунаи адабиёти тоҷик» аст. Пантуркистон иддао мекарданд, ки халқи тоҷик нест, инҳо ӯзбеканд, ки бо таъсири эронӣ забони худро гум кардаанд. Айни бо ин асараш ба даҳони эшон муҳри хомӯшӣ зад ва исбот кард, ки миллати тоҷик соҳиби фарҳангу адабиёти волост.

Ҳамчун педагог ва маорифпарвар устод Айни ҳамроҳи Мунзим мактабҳои типӣ нав кушода, дастурҳои таълимӣ менависанд, ки яке аз ҷолибтарини онҳо «Таъзиб- ус - сибён» (Тарбияи кӯдакон) ном дошта, дастури таълимист ва пур аз панду ҳикмат буда, дар он ҳикоятҳои ҷолиб оварда шудаанд. Устод забони русӣ ва тоториро аз худ карда, тарҷумонӣ ҳам мекарданд.

Устод Айни дар содабаёнӣ ва тозагии забони тоҷикӣ хизмати арзандаро ба субот расониданд. Мавсуф

**Дило, то бузургӣ наёрӣ ба даст,
Ба ҷойи бузургон нашоёд нишаст.
Бузургит бояд дар ин дастрас,
Ба номи бузургон баровар нафас.**

беҳтарин вожаҳои мардумро ҷамъ карда, ба забони адабӣ ворид сохтаанд ва дар як мақолаи худ «Дар бораи китобҳои мактабии тоҷикон» ҷое афзудаанд: «...моро лозим аст, ки дар китобҳои мактабии тоҷикон забони кӯҳистони тоҷикро қабул кунем». Чаро ки дар кӯҳистон забон тоза буда, калимаҳои бегона ва вайрон кам ба мушоҳида мерасанд.

Муҳаққиқи нуктадон Баҳриддин Камолдинов дар услуби баён маҳорати устод Айниро нишон дода, ин ҷумларо иқтибос меоранд:

«Меҳмонони мардинаро падарам, амакам, бобои модарам, тағоихоҷам ва дигар хешовандон «Уш омадед!» ме-гуфтанд меҳмонзанонро модарам, модаркалонам, занҳои тағоихоҷам ва зани амакам меҳмондорӣ мекарданд». Дар ҷумлаи зерин тартиби калима бо назар гирифтани қаробати хонаводагӣ хеле нозукона ифода ёфтааст.

Устод Айни донандаи хуби таъриху фарҳанг буданд ва талқин менамуданд, ки худшиносу худогоҳ бояд буд. Ин андеша дар асарҳои таърихашон - «Исёни Муқаннаъ», «Қаҳрамони халқи тоҷик - Темурмалик», «Чингизи асри XX» инъикос ёфтааст.

Меҳри адабиёт ҳанӯз аз даврони кӯдакӣ бо тарбияи падараш дар дили устод ҷой гирифта буд. Баъдан таърихи адабиёт ва шоирноро хуб омӯхта, дар бораи Фирдавсӣ ва «Шоҳнома»-и ӯ, Шайхурраис Абӯалӣ Сино, Саъдии Шерозӣ, устод Рӯдакӣ, Камоли Хучандӣ, Мирзо Абдулқодир Бедил монографияи пурмухтаво навиштааст. Баъдтар соли 1948 дар бораи Алишер Навоӣ ва дӯстии ҳамкориҳои эҷодии ӯ бо Абдураҳмони Ҷомӣ монографияи тоза навиштаанд.

Устод Айни луғатшиноси моҳир буданд. Он кас яке аз муҳарриронии луғати тоҷикӣ - русӣ (1940) буданд. Луғати тафсилии забони адабии тоҷикро соли 1938 таҳрир карда бароварданд. Инчунин луғати русӣ - тоҷикиро солҳои 1933-1934 таҳрир менамоянд ва ҷоп мегардад.

Устод Айни ҳамчун рӯзноманигори бомаҳорат дар таъсиси маҷаллаи «Шӯрои инқилобӣ», «Болалор юддоши»

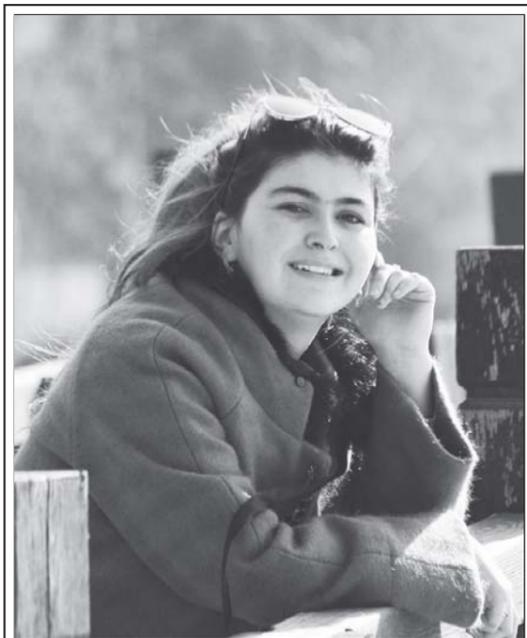
(1919) «Меҳнаткашлар товуши» фаълони иштирок кардаанд, ба шаҳру ноҳияҳо рафта, очеркҳои «Колхозии Коммунизм», «Тирози ҷаҳон», «Ҷашни таърихӣ»-ро иншо мекунанд.

«Ёддоштҳо»-ро энциклопедияи рӯзгори ҷамъият дар чоряки охири асри 19 номидаанд. Дар он ҷо ҳаёти халқи тоҷик дар солҳои 80-90 уми асри 19 тасвир ёфтааст.

Муҳаққиқи барҷаста академик Муҳаммадҷон Шакурӣ дар бораи Айни дар китобҳои хеш бо муҳаббат аз устод ҳарф зада, аз хидматҳои эшон ёдрас мекунанд ва мегӯянд, ки устод Айни забони классикӣ ва забони мардуми он вақтро бо ҳам пайваст.

Айниро чаро сардафтари адабиёти муосири тоҷик мегӯем?! Зеро эшон аввалин шуда, дар шаклҳои нави адабӣ - повест, роман осор таълиф намуданд ва таҳаллусли хешро аз он ки дар айни инқилоб пурмаҳсул эҷод кардаанд, «Айни» баргузидаанд. Пеш аз инқилоб бо таҳаллусли «Сифлӣ», «Ҷунунӣ» ва «Муҳтоҷӣ» шеър эҷод намуданд. Устод дар тарбияи шогирдонии майдони адабиёт содиқона пайкор варзида, робитаи адабиёти тоҷикро бо адабиёти рус, узбек ва ғайра таҳким бахшидаанд. Адабиётшиноси нуктадон равоншод Абдуманнон Насриддинов таъкид мекарданд, ки маҳорату ҳусни сухани устод Айни дар «Ёддоштҳо»-яш барҷаста зоҳир гардидааст. Ин аст, ки «Ёддоштҳо» китоби хеле хонданбобу ҳикमतомез аст. Пас, биед китобҳои пурмухтавои устодони барҷастаро хонда, завқи бадеии худро баланд бардорем ва рисолати хешро дар ҷамъият сарбаландона адо намоем. Ин сухани устод Айниро дастури хеш сохта, ба эътибор бигирем: «Ин як қазияи аз офтоб равшан аст, ки то кас соҳиби хату савод ва дорои дониш набошад, агар дунё аз адолат пур шавад, боз ҳам беҳуқуқ ва маъзур ҳоҷем монд»...

Ш.М. ФАЙЗИЁВА,
омӯзгори калони кафедраи
забони давлатӣ ва
ҷомеашиносии ДПДТТ
ба номи ак.М. Осимӣ

ТОҶИКИСТОН

Тоҷикистон порое
аз Оли Сомони ман аст,
Тоҷикистон меҳани ман,
қуввати ҷони ман аст.
Сарбаландам ман
ба куҳи Ҳазрати Имоми ӯ,
Сарбаландам ман
ба хоку обу дону нони ӯ.
Ҳар ки санге дар бағал омад
ба қасди ҷони ман,
Ормонаш санг шуд,
дар пойи кӯҳистони ман.
Дар шикаст уфтод роҳ
бар мулкам Искандар гирифт,
Пеши роҳи лашкарашро
куҳи Чилдухтар гирифт.
Гар зарамро бурдаанд
оби Зарафшон кам нашуд,
Гар ҷӣ лаълам рафт,
санге аз Бадахшон кам нашуд.
Селу бодаш бурд
ганҷи хоки Хатлон кам нашуд,
Камзамин шуд,
лек файзи Тоҷикистон кам нашуд.

Тоҷикистон

Тоҷикистон, туро обод хоҳам кард,
Чун ки ман тоҷикаму
зи тоҷик ёд хоҳам кард.
Китоби тоҷикон
туро обод хоҳанд кард,
Тоҷиконро
бо забони модарӣ ёд хоҳанд кард.

Маҳинбону АЛИЕВА,
донишҷӯи курси 2
гурӯҳи 25-01.04та

РОБИТАИ ДОНИШКАДА БО ТАШКИЛОТУ МУАССИСАҲОИ ҚАВИТАР МЕГАРДАД

Мавқеъ ва мақоми муассисаҳои олий аз сатҳи касбияти хатмкунандагон вобастагии калон дорад. Роҳбарияти Донишкадаи политехникии Донишгоҳи техникии Тоҷикистон ба ин масъала тавачҷӯи доимӣ дода, бо иқдоми бевоситаи директори донишкада Дилафрӯз Саидӣ бо мақсади боз ҳам густариш бахшидани робитаи донишкада бо корхонаву муассисаҳо сӯҳбату мулоқотҳоро бо роҳбарону масъулини муассисаҳои ташкилотҳо доир менамоянд.

Моҳе қабл як гурӯҳ роҳбарони хоҷагиҳои деҳқониву фермерӣ, ширкатҳои истеҳсоли маводи хурока ба донишкада ташриф оварда, аз шароити таълиму тарбия, пояи моддиву техникии огоҳии комил ёфта буданд.

Ин навбат роҳбарони шабакаҳои барқии вилоят, шаҳри Хуҷанд, навоҳии Бобочон Ғафурову Ашт, сардорони умумии зеристгоҳҳо, масъулини корхонаҳои муштараки «Чавонӣ», «Нику Хуҷанд», «Ресандаи тоҷик» ба вохӯрӣ омаданд.

Дилафрӯз Раббизода зимни оғози чорабинӣ таъкид дошт, ки донишкада моҳи май тасмим гирифтааст, ки ярмаркаи навбатии

«Интихоби мутахассиси арзанда»-ро доир намояд. Ҳадафи имрӯза мулоқот боз ҳам бештар ошно шудан аз вазъи таълиму тарбия ва пояи моддиву техникии донишкада маҳсуб меёбад. Ба ин васила ташкилотҳои кордеҳ имкон пайдо менамоянд, ки ба коргоҳи худ мутахассиси хубро интихоб намояд. Донишкада соли равон тасмим гирифтааст, ки Ассотсиатсияи хатмкунандагонро таъсис диҳад. Ба ин аллакай заминаи мусоид фароҳам оварда шудааст. Лозим ба зикр аст, ки дар кафедраи таъмини барқ ва автоматика тамоми шароитҳо барои такмил ёфтани дониши назариявӣ амалии

шогирдон муҳайё буда, донишкада бо Донишгоҳи энергетикаи Улянови кишвари Чувашияи Федератсияи Русия ҳамкориҳои зич дорад. Ва мутахассисони ҷавони донишкада дар ин донишгоҳ рисолаи номзодии худро ҷимоя мекунад. Соли равон дар ҳамкорӣ бо Вазорати маориф ва илми кишвар бо мақсади амалӣ намудани дастури ҳидоятҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон 250 нафар шаҳрвандони беқор ва аз ҷиҳати меҳнатӣ баргашта баривази ҳамагӣ 50 сомон аз курсҳои кӯтоҳмуддати омӯзишии

васлу насби электрикӣ гузашта, соҳиби сертификат гардиданд. Донишкада имкон дорад, ки бевосита дар назди корхонаҳо кафедраҳои сайёр таъсис дода, ба мутахассисоне, ки донишҷӯёнро таълими назариявӣ амалӣ мекунанд, ба кор қабул намояд.

Охунбобо Раҳимов, номзоди илмҳои техникӣ, устоди кафедраи таъминоти барқ ва автоматика аз робитаи наздики кафедра бо ниҳодҳои шабакаҳои барқии вилоят ҳарф зада, қайд кард, ки маҳз аксари мутахассисон парвардаи ҳамин донишкада ҳастанд.

Намоиши видеой аз ҳаёти дигар имрӯзи кафедра ҳозиринро

боз ҳам бештар бо фаъолияти донишкада ошно сохт.

Сипас, меҳмонон аз лабораторияҳои муҷаҳҳазии донишкада дидан намуда, ба шароити имконоти донишкада баҳои баланд доданд. Зимни мулоқоти ошкоро аксарияти масъулини шабакаҳои барқии вилоят, корхонаҳои истеҳсоли саноати сабук омодагии хешро барои ҳамкорӣ иброз доштанд. Зимнан таъкид шуд, ки мутахассисони омодакардаи донишкада дар ҳама самт намуна бар дигаронд.

Ҷунин мулоқот суҳбатҳои ҳафта рӯзи шанбе доир карда мешавад.

Хиромон ПҮЛОДОВА

Шарафмандӣ

ЧАВОНОН БОЯД ЗИРАКИИ СИЁСИРО АЗ ДАСТ НАДИҲАНД

Баҳри иҷрои тадбирҳои протоколи №8 - и машварати назди Раиси шаҳри Хуҷанд оид ба пешгирии ҳодисаҳои номатлуби терроризму экстремизм ва даъвати ҷавонон ба сафи Қувваҳои мусаллаҳи Ҷумҳурии Тоҷикистон мувофиқи нақша - чорабиниҳои якҷоягии Кумитаи иҷроияи ҲХДТ дар шаҳри Хуҷанд, прокуратураи шаҳр, шӯъбаи корҳои дохилии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шаҳри Хуҷанд силсилаи мулоқотҳо бо донишҷӯёни муассисаҳои олиии касбии шаҳри Хуҷанд доир шуда истодааст.

Ҷунин мулоқоти судманд дар Донишкадаи политехникии Донишгоҳи техникии Тоҷикистон бо иштироки раиси кумитаси иҷроияи ҲХДТ дар шаҳри Хуҷанд Маликисломӣ Наим Мунаввар, ваколатдорони калони оперативии Шӯъбаи корҳои дохилии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шаҳри Хуҷанд, капитани милитсия Ҷабборов Шарафҷон, иштирокчиҳои барқароркунандаи сохти конституционӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон Раҳмонов Рустамҷон доир гардид.

Чорабиниро муовини директор оид ба тарбияи донишкада Фаррух Аминов хусни оғоз бахшида, таъкид дошт, ки дар ҷаҳони мутамаддин дар баробари пешравиҳои илму техника, ҳамчунин зухуроти хатарзои терроризму экстремизм ру ба афзоиш аст. Зеро паҳни иттилоъ ба дараҷае осон шудааст, ки ҳаракату ҳизбҳои мамнӯъ дар муддати хеле кӯтоҳ метавонанд, ҳадафҳои худро ба шуури аҳли ҷомеа, ҳосса ҷавонон расонанд. Махсусан терроризму экстремизмро ба дини мубини ислом вобаста кардани қувваҳои амсоли ДИИШ, Салафия, «Ҳамос», «Ҳизбуллоҳ», «Бародарони мусалмон», «Ҷамоати исломӣ», «Ал Фаҷр», «Ҳаракат ул-Ансор», «Артиши имом», «Танзим давлат ул Иршод», «Ҷомеаи исломӣ» ва ғайра танғазарону таа-

субгаронро бештар ба худ ҷалб кардааст. Ҳадафи мулоқоти имрӯза баланд бардоштани маърифати сиёсии ҷавонон маҳсуб меёбад.

Дар баромади Маликисломӣ Наим Мунаввар зикр шуд, ки ҳар яки мо – сокинони кишвар новобаста аз синну сол, фарқияти ҷинсӣ ва вазъи иҷтимоиро зарур аст, ки алайҳи терроризму экстремизм муборизаи ҳамҷоя барем. Нагузорем, ки ҷавонони мо ба гурӯҳи ҳаракатҳои гуногун шомил шаванд. Зеро ватани моро ба ҷуз худӣ мо каси дигар обод намекунад. Якпорчагии Тоҷикистони азиз, фазои осудаву ором ва рушди иқтисодӣ боиси ҳаёти хурраму обод ва дастархони пурнозу неъмат мебошад. Номбурда аз ҷавонон даъват ба амал овард, ки хушбӯии сиёсиро аз даст надиҳанд.

Ҷабборов Шарафҷон зимни маърузаи зикр дошт, ки дар ҳудуди вилоят даҳҳо оилаҳо дучор омадан мумкин аст, ки фарзанддорон бинабар гумроҳӣ дар майдонҳои набарди Сурияву Ироқ фавтидаанд ё бе ному нишон гардидаанд. Зеро аксар аз надонистани оқибатҳои марғбори ин амал ба ҷунин гурӯҳҳо пайвасти шудаанд. Номбурда омилҳои асосии гравидани ҷавононро дар фаъол будан дар шабакаҳои иҷтимоии интернетӣ медонад. Дигар роҳи гароиш ба ҳизбу ҳаракатҳои ғайриқонунии паҳн гардидани адабиётҳои динӣ, ки аз ҷониби мубаллиғон роғон дода мешавад, мебошад. Мавсуф аз таърихи пайдоиши ҳизбу ҳаракатҳои гуногун ба монанди «Ал-Қоида», «Салафия» гузориши муфассал дода, эҳтиёткор буданро бар манфиати кор донист.

Шогирдон муваззаф гардиданд, ки дӯстону ҳамсабақони худро хушдор диҳанд, то даст ба ҷунин амалҳои номатлуб на-заянд.

Абдусабур Абдуваҳҳоб

ДОНИШҶҮИ – ДАВРАИ БЕҲТАРИНИ ҲАЁТ

Давраи донишҷӯӣ давраи хотирмон ва аҷиб дар ҳаёти ҳар як ҷавон ба шумор меравад. Дар ин айёми умр ҷавонон ба ғайр аз илмомӯзӣ дӯстони нав пайдо мекунанд. Фориғ аз таҳсил ба сайругашт мебароянд. Махсусан он ҷавононе, ки аз ноҳияҳо омадаанд, дар хобгоҳ сарҷамъ шуда, дӯстонаву аҳлона зиндагӣ мекунанд. Давраи донишҷӯӣ ба шахс руҳия, илҳомӣ навад ва хурсандии беҳадду қанор меорад. Махсусан ҳамроҳ ба машғулият фаро гирифтани якҷоя дар таҷрибаомӯзӣ будан донишҷӯёнро боз бо ҳам қаринтар месозад. Аз мушоҳидаҳои бармеояд, ки солҳои аввали донишҷӯӣ меҳру муҳаббат ба ҳамдигар чандон қавӣ намешавад, аммо бо гузашти ду ё се сол ҷавонон дар симои якдигар дӯст ва бародари худро мебинанд. Кам нестанд ҳолатҳое, ки ҳамсабақон солҳои сол пас аз хатми муассисаи олий бо ҳам дар робита ҳастанд.

Дар донишҷӯӣ мо муносибат ба донишҷӯён аз ҷониби устодон хеле хайрхоҳона буда, ҳамарӯза мушоҳида мешавад, ки ҳама ба кори худ андармон. Махсусан раванди таҷрибаомӯзӣ хуб ба роҳ монда шудааст. Ҳоло зиёда аз 500 нафар донишҷӯёни курсҳои 2,3, 4 дар корхонаву муассисаҳои вилоятмон кор, фаъолият ва дониши худро дар таҷрибаомӯзиҳои сайқал дода истодаанд. Аксаран зимни таҷрибаомӯзӣ аз ҷониби масъулини корхонаву ташкилотҳои сазовори баҳои баланд мегарданд. Зеро дониши назариявӣ хуб доранд. Боқимонда донишҷӯён бошанд, ба озмунҳои ҷамъомадҳои ҷалб гардидаанд. Донишҷӯён худро ба қанор нагирифта, танҳо ба пеш ҳаракат мекунанд ва сафи ҷунин донишҷӯён сол аз сол зиёд шуда истодааст.

Маҳз қарбрии дуруст, хуб ба роҳ мондани таълиму тарбия боис шуда, ки мо барои сайқал додани илму дониши худ ба корхонаҳои шаҳри Хуҷанд ва берун аз он ба таҷрибаомӯзиҳои равона мегардем. Шахсан ман барои сайқал додани донишу малакаи худ ва соҳиби таҷриба гаштан бо тавсияи устодон ба корхонаи муштараки «Чавонӣ»-и шаҳри Хуҷанд равона шудам. Таҷрибаомӯзӣ дар ин корхона азими истеҳсоли ҷаҳони навро бароям боз намуд. Масъулин бароям имконият доданд, ки аз раванди истеҳсол, басту банд ва дигар корҳои корхона аз наздик ошноӣ пайдо намоям. Мо ва ҳамсабақонам дар кӯтоҳтарин фосила худро

ҳамчун аъзои ин корхона ҳисобида, хеле хушбахт будем ва ҳар рӯз бо хушу хурсандона ҳамроҳи дӯстони сӯи ин корхона равон мегардидем. Ин таҷрибаомӯзӣ тавре, ки дар боло ишора кардам, муҳаббати моро нисбати меҳани азизамон зиёдтар намуд. Гузашта аз ин ифтихормандии моро нисбати донишҷӯёни азизамон зиёдтар намуд.

Ғайр аз таҷрибаомӯзӣ мо ба ҳаёти фарҳангии донишҷӯӣ бештар ошноӣ пайдо мекунем. Махсусан аз ҳунарнамоии донишҷӯён дар озмуни «Маҳфилҳои зарифон» хушамон меояд. Мо аз собиқ хатмкунандагони донишҷӯӣ шунидаем, ки дастаи ҳозрҷавобони донишҷӯӣ ҳама дар сатҳи вилоят, ҷумҳурий ва берун аз он низ ғолибият ба даст меоранд. Дастаи ҳаваскорони донишҷӯӣ бошад, намегузорад, ки ягон ҷашну маросимҳо бе истиқбол ва гузаронидани шабниши-ниҳо гузарад, бинабар ин Раёсати донишҷӯӣ дар ҷустуҷӯи симоҳои нав қарор мебошад. Ин маърақаҳо хусусан баъди гузаштани дарсҳои ихтисосӣ ба мо, донишҷӯён илҳомӣ навад ва бардоштҳои хубе медиҳад. Ин ғалабаи ҷавонон ва салома-матӣ мебошад. Ҳамчунин машғулият дар ин раванд моро аз амалҳои зишт медорад. Ин дар ҳақиқат имконияти хуби интихоби роҳи шумо аст. Донишҷӯён барои дидани ин ҷаҳон имконияти хуб доранд, он вақт барои шиносӣ ва дӯстии мустақам барои солҳои тӯлонӣ, дарозмуддат вақт дорад.

Амрилло МАМАДҶОНОВ,
донишҷӯи курси 4, гурӯҳи
40.01.02та, ДПДТТ ба номи
М.Осимӣ дар шаҳри Хуҷанд

МЕҲРИ МОДАР

Ҳақ ба ҳамон касоне, ки модарро беҳтарин ва охири тӯхфаи осмонӣ номидаанд. Зан – модар дар сарнавишти ҳар як халқу миллат мақоми хос дорад. Мо баробари чашм ба олами ҳастӣ кушодан нахуст чехраи моҳтобруйи ӯро мебинем. Модар моро бо сад навозишҳои пурасрор ба воя мерасонаду ҳаёти мустақилона ато мекунад.

Зан аз ҳама ашхоси бузургтарини башариёт ба ҳисоб меравад. Нақши занонро дар ҷомеаи навин Президенти кишвар Эмомалӣ Раҳмон чунин баён кардаанд: “Зан тавлидгару мураббии инсон ва устоди беназири фарзанд аст. Нахустин мактаби инсон ин мактаби модар аст, ки мо таҳти парасторӣ ва навозиши ӯ ба камол расидем, сабақи одамият омӯхтем”.

Саҳаргоҳон вақте ки аз хоб меҳезам, пеши назарам чашмони пур аз меҳри модарам намудор мешаванд. Ёд дорам, он

аллаҳои ширини модарро, ки бо овози ларзони худ моро ба олами орзуҳо ворид мекард. Ёд дорам он рӯзҳое, ки модар маро аввалин маротиба аз дастонам гирифта, то остонаи мактаб ҳамроҳ мебуд.

Ин лаҳзаҳо, ки ман бузург шудам, ёди он рӯзҳои беолоиши умр, даврони бегаши пешинаро ба ёд меорам. Модарам, ки азизтарин дили ман ҳастанд, чун навори видеои пеши назарам меояд. Модари азиз аз он, ки моро ба дунё овардӣ бо талоши буду набудаи туро дӯст доштам. Аз рӯзе, ки он ҳама навозишҳои туро, аллаҳои туро шунидам ягон оҳангро дар қал-

бам ҷой дода наметавонам, зеро он овози сеҳрнокӣ ту маро умед ба ҳаёт бахшид. Баҳрам ту ягонаӣ, ба мислат дигар ҳеҷ фарде нест дар ин дунё.

Оғуши гарми ту бароям аз ҳама зеботарин ва ҷовидонтарин макон аст. Меҳру муҳаббати ман нисбат ба ту дарёест бекарон, қуллаест беинтиҳо аз қаъри тамоми баҳрҳо ҷуқуртар. Аз ин рӯ ба ту ман ҳечам. Ёд дорам он рӯзҳое, ки ту бо ҳамон чашмони пурмеҳрат маро нигоҳ мекардӣ, ба ман шодиҳо мебахшидӣ, ёд дорам ҳамон дастони навозишкоронаатро, ки нимашабаҳо дарди маро тасалли додаст ва ҳеҷ аз ёдам намеравад ҳамон

диле, ки ба хотири зиндагонии ман дардҳо хӯрдаву ҳанӯз ҳам вафодору меҳрубон аст. Модар – қалби ту чашмаи муҳаббатест, ки меҳри беҳамтои ман дар он парванавор ҷӯш мезанад.

Меғунд: “Қавитарин қувваи обӣ дар олам ин ашки зан аст”. Бале, ҳарчанд модар бузург аст, аммо ҳасрати дарди ӯ, ашқҳои пурсӯзи ӯ, ки исёнгарӣ дарду алами ӯст бузургтаранд. Ҳар яки мо бояд дарки он кунем, ки ба қатраи ашки модар намеарзем ва бикӯшем ашки чашмони модарро нарезонем. Меҳри модар – моро ба қуллаҳои мурод мерасонад. Аз ин рӯ ҳар яки моро мебояд хурмати модари худро пос дорем.

Хуб бидонем, ки сари намозу рӯзаи зиёдеро ҳам дошта бошем, агар модар розӣ набошад, яқин дон, ки Худо норозист. Зеро биҳишт зери пойи модарон аст.

Модар тамоми вучудаширо баҳри фарзанд мебахшад. Аз намози шом то ба субҳи босафо дар сари гаҳвораи чигарбандаш нишаста бо забони ширину равон қиссаҳо мекунад, суруд меҳонад, суруди ширину равон, суруди алларо меҳонад. Бо сад умед, умеду орзуҳои бепоён, ки шояд тифлаки зебои аз ҷаҳони оламу одам беҳабарашро хоб бараду каме бошад, ҳам худ ба хоби ноз равад.

Аҳсан, сад аҳсан ба ду дидаи бедори ту, Модар! Аҳсан ба қалби поки ту, офарин ба ду бозуи муҷизаофарӣ ту модар!

Ту бузургӣ модар хуршедро ҳар саҳар аз хоб бедор мекуни, нурҳои зарҳалини офтоб аз нурҳои рӯи ту нур мегиранд, нури сафоии моҳтоб ҳам.

Агар ихтиёри умр дар дасти ман мебуд, мемондам ба тамоми орзуи ҳавасҷоят мерасидӣ.

Райҳона ЭРГАШЗОДА,
курси 1, гурӯҳи
40.01.01.тб

Модарнома

Андеша

МУҲАББАТИ БЕИНТИҲО

Ту монанди замин танҳои, модар, Ту монанди замин яктои, модар.

Оре, ҳақ бар ҷониби сатрҳои ин байти пурмазмун, ки муаллифаш шоири зиндаёд Лоик Шерали аст. Модар монанди замин якто, танҳо, беҳамто мебошад.

Модар! Дар ниҳоди ин калимае, ки аз панҷ ҳарф иборат аст, меҳр муҳаббат, поки навозиш ҷилвагар мебошад. Заҳмати модар дар тарбия ва ба камол расонидани фарзандон басо бузург аст. Модар фарзандро бо азобу машаққатҳои зиёд ба воя мерасонад, шаб то рӯз ва рӯз то шабдар сари гаҳвора нишаста фарзандашро навозиш мекунад.

У аз ҳама қиматтар ва мӯътабартар аст. Меҳри ӯ хушедро мемонад, ки ба тамоми олам нур мепояд. Ишқи ӯ чашмаҳои пурҷӯшро мемонад, ки дашту биёбон, саҳрову гулистонро мемонад...

У монанди боғон, боғбони моҳир ва ғамхори фарзандон. Модар ба монанди чашмаест чашмаи ҳаёти инсон. Ҳаёти инсон бошад, дар рӯи замин ба модар вобаста аст. Маҳз модарон ҳамаи олимону шоирони бузург оламо ро ба ҳаёт овардаанд.

Тамоми шоирони рӯи олам назди қудрати тавоноии меҳри оламгари ин мавҷудоти олиӣ сайёраи Замин сари таъзим фуруд оварда, дар ашъори хеш чақомае чун қатра аз баҳр барояш ифшо бинмудаанд:

Кист аз Модар бувад

меҳраш ба мо саршортар?

Кист бар болини кӯдак то саҳар бедортар?

Шири модар хун шуду ҷон гашт дар рағҳои мо,

Нест беҳтар кас зи модар

бевафо ғамхортар.

Дар тасвири он ҳама заҳматҳо, ки шони сияҳ бар сари гаҳвораи фарзанд нишаста то субҷоҳон нахуспиданҳояш қалам очиз аст. Вақте фарзандаш бемор мешавад, модари бечора дарди фарзанди беморашро ҳис мекунад, то субҳ ба сари фарзанд нишаста навозиш мекунад, дастони модар сеҳре дорад. То аз бистари бемори сар бардотани чигарбандаш аз гулӯяш як қарта об намегузарад. Вақте дардро ҳис мекунем, аввал ба даҳон калимаи модар меояд, вақте ба дари хона мебарой, аввал номи модарро фарёд мекуни, кӯдакон низ бори аввал калимаи модарро ёд мегиранд. Модарон ягона дӯсти вафодор, табиби мушфиқ ва фариштаи ҳамаи некиҳои мо мебошад.

Модар ин аввалин устоди тамоми аҳли башар мебошад, аввалин калимаи зиндагиро модар ба мо меомӯзад, аввалин қадам монданро меомӯзад, аввалин бор ба роҳи дури дарози зиндагӣ модар моро ҷидоят мекунад.

Модарамро хело ва хело дӯшташ медоштам баъди оне, ки худ модар шудаму ранҷу дард ва шабҳои дарози боҳобиро кашидам, қадри модар дар дилам меҳри дигар гирифт. Акнун мефаҳмам, ки модари ман мо - фарзандонашро бо чӣ қадар азобу машаққат ба воя расонидааст.

Ман модари худро дӯст медорам, он кас ҳамеша моро ба роҳи неқ тарбият намуда, мо фарзандонро ба одамгарӣ, меҳрубонӣ меҳнатдӯстӣ маслиҳатҳо медиҳанд. Мо фарзандон ин маслиҳатҳоро бо дилу ҷон қабул мекунем. Ба мо фарзандон имконият фа-

роҳам оварданд, то ки мо дар донишгоҳҳои олие, ки орзуяш мекардем, дохил шавем, моро хонабадар карданд, то ҳол низ мо ба чашмашон кӯдак менамаем. Моро ҳамеша барои омӯхтани хунарҳои миллии ҳидоят менамоянд. Дар вақти иҷрои корҳои хона ба ману хоҳаронам низ корҳои худро ёд меоданд. Нонҳои дар ҷақдон пухтаи модарамро тамоми занҳои маҳалла ҳавас мекунанд. Дар маърақаҳо низ модарам тамоми таомҳо ва хӯришҳоро худ омода менамоянд.

Вақте дар баҳши яқум дар донишқада таҳсил мекардам, модарам ба бемории вазнин дар тӯли ду моҳ дар бистари беморӣ дар беморхона буданд. Дар назар тамоми файзи хона бо он кас аз хона рафт. Баъди дарс дар роҳ чун одати пешина ба худ меғуфтам, ҳозир ба хона меравам аз дари хона бӯи хуши таоми модарам ба димоғ мезанад, хастагиамро дар як лаҳза дар болҳои зонуи модарам сар меғузораю бо дастонаш навозиш мекунад дарди сарамро фаромӯш мекардам. Аммо сад афсӯс, ки модарам дар хона нестанд, боз як охи сард мекашидам. Дар назар тамоми бори зиндагӣ дар сари ман буданд. Дар набудани модарам таомҳои бомаззаву нони танӯриашонро ёд мекардам. Ба беморхона ба дидорбинияшон мерафтаму мехостам гӯям, ки кай ба хона меравед, аммо чехраи аз дарди бемори зард шудаашро дида чизе гуфта наметавонистам. Модари бечораам бошад, боз моро фикр карда меғуфт:

- Ба ман чизе лозим не, дар хона ба хоҳарони бародарат таом тайёр кунӣ бас. Дар назарам ду моҳи набудани модарам ду сол гузашт.

Модарони мо чи гуна шахсонӣ бузург мебошанд. Бехуда бузургон нагуфтаанд:

“Модар бо як даст гаҳвора бо дасти дигар дунёро тақон медиҳад”

Тамоми модарону хоҳарони мо дар ҷомеаи имрӯза мақому мартабаи баланд доранд. Зан модар бар замми оне, ки дар хона модар, дар коргоҳ низ фаъола мебошад. Мирзо Турсунзода бесабаб нагуфтаанд.

Хуб шуд, ки зан ба давлат ёр шуд, Мамлакат аз дасти зан гулзор шуд.

Бонувони мо дар кишварҳои хориҷа таҳсил мекунанд, техникаи наватарини имрӯзаро меомӯзанд, меҳонад ба ҷомеаи соҳибистиклоламон саҳми худро гузоранд.

Дар интиҳо гуфтани ҳастам, ки модар сарчашмаи хушкнашаванда мебошад. Мо, зан-модарро меситоем, ки муҳаббаташ сарҳад надорад. Ҳамаи зебои инсон аз шири модар ва офтоб шуо мегирад. Аз ин лиҳоз, ризоияти модар гаронбаҳотарин ғанимати умри одамист.

Ҷаннат, ки ризои мо дар он аст, Дар зери қудуми модарон аст.

Манижа ЮСУПОВА,
донишҷӯи курси 4

МАЪРИФАТИ ОИЛАДОРИРО АЗ ҲОЗИР БОЯД ОМУҲТ

Худи мафҳуми оила чист? Пеш аз ҳама мо ҷавонон бояд дарк кунем, ки дар ҷамъият оила чӣ қадар мавқеи зиёд дорад. Дар солҳои охир вайроншавии оилаҳои ҷавон хеле зиёд шуда истодааст. Аммо барои мустақкам ва пур аз меҳру муҳаббат нигоҳ доштани оилаҳои ҷавонон ба мо бисёртар бояд калонсолони таҷрибадор, ки ҳамаи пастиву баландиҳои рузгорро дида аз сар гузаронданд, роҳ нишон диҳанд ва бояд қайд кунем, ки ҷавонон низ ба суҳанҳои онҳо беаҳмияти зоҳир накарда кушиш кунанд, то ки оилаи худро мустақкам нигоҳ доранд, нагузоранд то оилаи онҳо пароканда шавад.

Дирӯз ба донишқадаи мо якчанд нафар меҳмонон ташриф оварданд, ки мавзӯи баромади онҳо махсус дар мавзӯи доғи рӯз, яъне вайроншавии оилаҳои ҷавон буд. Меҳмонон қиссаеро нақл карданд: “Арӯсе, ки нав ба хонаи шавҳар меравад, баъди 18 рӯзи оиладорӣ ҷудо мешавад, сабаб дар он аст, ки арӯси нав ба хушдоману хусури худ (дори хоб) дохил мекунад ва фикр мекунад, ки онҳо хоб рафтаанд. Ба хонаи худаш даромада телефонро мегирад ва ба хушдораш занг мезанад ва вақте ки суҳбат карда меистад, ана ҳамин лаҳза хусури хушдоманаш ба хона ворид мешавад ва келини хуш кардаи худро пеш мекунад. Оқибат оилаи онҳо вайрон мешавад.”

Ман ба ҷавонон таъкид карда гуфтаниам, ки ҳангоми ба хонаи шавҳар рафтан телефони мобилиро хуб мешуд истифода набаранд, аммо дар асре, ки мо зиндагӣ дорем илму техника пеш рафта истодааст. Вале хуб мешуд онҳо бо хоҳиши ҳамсарони худ истифода мебуданд, зеро бо ҳамин сабаби телефон оилаҳо имрузҳо бисёр нофаҳмиҳо ва ҷангу ҷанҷолҳо байни зану шавҳар рӯи дода истодааст.

Психолог ба мо гуфтанд, ки барои сар задани муноқиша

байни зану шавҳар танҳо ҳамсар гунаҳкор нест. Баъзе хушдоманҳо низ пайдо мегарданд, ки боиси сар задани муноқиша байни келину писари худ мешаванд. Ба андешаи онҳо арӯси овардаашон гӯё душманашон бошад, ба писари худ ҳар хел гапҳои ноҷо дар бораи арӯс гап зада, байни онон моҷароро меҳезонанд. Аммо ин кори хуб нест. Калонҳоро мебояд, ки ба навоҳадорон роҳи дурусти зиндагиро нишон диҳанд, на ин ки зидди ҳамдигар бошанд. Баъзан вақт ба ҷои хушдоман ба келини худ насиҳат кардан, баръакс арӯсон насиҳат мекунанд ва роҳи дурустро нишон медиҳанд, ақалан ба ҳаминаш сар мефароварданд, хуб мешуд, аммо не чаро онҳо ба гапи хурд гӯш кунанд барои он ки онҳо солхурда ҳастанд аз ҷавонон зиёд чизҳоро медонанд барои ҳамин ба гапи ҷавонон аҳмияте зоҳир намекунанд. Аммо баъзе ҳолатҳое дар оила мешавад, ки гапи хурдон ҳақ аст вале беаҳмияти зоҳир мекунанд, гӯё ки чизеро нафаҳмида бошанд, худро ба нодонӣ мезананд.

Хулоса, ҳар як шахс бояд дар қадом шароите, ки набошад, оилаи худро мустақкам нигоҳ дорад, чи хеле ки дар урфият меғунд: мо тоқӣ нестем, ки сар ба сари одамон гардем.

Умеда УМАРОВА,
донишҷӯи курси
4_40.01.02та

Қаҳрамонон абадзиндаанд

Дар сарнавишти таърихи инсоният санаҳое мавҷуданд, ки дар саҳифаҳои таърих бо ҳарфҳои заррин сабт шудаанд. Чашни Ғалаба барои тамоми халқҳо, аз ҷумла халқи тоҷик рӯйдоди воқеан муҳим ва фаромӯшнашаванда мебошад.

Инак, 73 сол мешавад, ки дар Иди зафар мо аз корнаомиву ҷонбозиҳои ибратомӯз ва муборизаи фидокоронаи падару бобоҳои қаҳрамони ҳеш, ки дар майдонҳои набард ҷонбозиҳо карда, баҳри озодии диёр ва осудагии ҳамватанони ҳеш талошҳо варзидаанд, бо некиву сипосгузори ёд меоварем. Аз ҷумла, корномаҳои Қаҳрамонони Иттифоқи Шӯравӣ Неъмат Қарабоев, Ҳодӣ Кенчаев, Домулло Азизов, Фатхулло Аҳмадов, Исмоил Ҷам-заалиев, Эргаш Шарифов ва дигарон намунаи олии ватандӯстӣ ва сабақи беҳтарини мардонагиву ватандорӣ барои наслҳои имрӯзу оянда мебошад.

Таърих гувоҳ аст, ки музаффарияти халқи Шӯравӣ бар фашистон осон ба даст наомадааст. Ҷанги Бузурги Ватанӣ дар таърихи аҳли башар хонумонсӯзтарин ва мудҳиштарин ҷанг маҳсуб ёфта, инсоният мислашро ҳеҷ гоҳ надидааст. Сабақҳои талхе, ки ин ҷанги хонумонсӯз ба сари тамоми инсоният оварда буд, ҳаргиз фаромӯш нахоҳанд шуд. Оташи ин ҷанги беамон ҷони чандин миллион нафарро ба коми худ фуру бурда, ба сари халқҳои мамлақати Шӯравӣ фӯҷеаи гӯшношунди овард. Ҷанги Бузурги Ватанӣ бар зидди фашизми гитлерӣ 1418 шабонарӯз давом кард. Дар ин набард зиёда аз 27 миллион нафар, аз он ҷумла аз Тоҷикистон беш аз 90 ҳазор нафар баҳри дифои Ватан муборизаи шадид бурда, дар майдонҳои ҷанг ҳалок гаштанд. Баъди ба охир расидани ҷанг, санаи 9 май ҳамчун Рӯзи Ғалаба – иди расмии ИҶШС эълон карда шуд ва ҳар сол дар тамоми ҷумҳуриҳои Иттиҳоди

Шӯрвӣ чашн гирифта мешавад.

Маҳз бо шарофати далерии шӯроат, ваҳдати яқдиль, иттиҳоду ҳамбастагии халқҳои дӯсту бародар Иттиҳоди Шӯравӣ бар зидди истилогари фашистӣ ғалабаи бузургу таърихӣ ба даст овард.

Қаҳрамониву ҷонфидоиҳои гузаштагонанон баҳри ҳифзи Ватан сабақи ибратомӯз буда, моро водор месозанд, ки ба қадри сулҳу амнияти кишвар расем ва баҳри ҳифзи он камари ҷиммат бубандем, нагузорем, ки осмони софу бегубор ва фазои оромии диёри биҳиштосоямонро касе халалдор созад.

Ҳамчунин, мо ҷавонон, бояд дар партави гуфтаҳои зерини Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон: “Пос доштани хотираи неки фарзандони шӯҷои Ватан, ки барои зиндагии осудаи наслҳо ҷонбозӣ кардаанд ва собиқадорони меҳнат, ки дар ақибгоҳ шабу рӯз заҳмат кашидаанд, вазифаи муқаддас ва қарзи вичдонии ҳар як фарди ҷомеа мебошад.” - амал намуда, хотираи шаҳидони Ҷанги Бузурги Ватанро пос дорем ва бо ифтихор аз гузаштагонии ҳеш, бо руҳияи ватанпарастиву башардӯстӣ, эҳсоси худшиносӣ баҳри пойдеории сулҳу субот ва пешрафту шукуфоии Тоҷикистони азиз саҳми арзишманд гузорем.

Алишер АЗИМОВ,
курси 4, ихтисоси 40.01.01тб

Дастгирӣ

ДӯСТ ДОШТАНИ ТАБИАТ - ДӯСТ ДОШТАНИ ВАТАН

Табиат яке аз неъматҳои беҳтарин ва муҳимтарин ба шумор меравад ва дар давоми миллиардҳо сол дигаргунӣҳои гуногунро аз сар гузаронидааст. Алҳол бошад, ба он якҷанд омилҳои зиёди номатлуби инсоӣ таъсири манфӣ мерасонанд. Аз ҷумла, бӯҳрони экологӣ ва зуд-зуд тағйирёбии иқлим, нобуд гаштани бисёр навъи олами ҳайвоноту наботот, таҷрибаҳои яроқҳои атомиву ядрои ва ифлос гаштани он аз партовҳои заводи фабрика мебошад, ки ин боиси хароб гаштани табиат мегардад.

Имрӯзҳо инсоният танҳо ду фоизи кураи заминро наомӯхтаасту ҳалос, алҳол наваду ҳашт фоизи онро омӯхта, ба он таъсириҳои муносиби манфӣ расонида истодааст, аз ҷумла сӯроҳ намудани қабати озонии замин ва аз сӯроҳӣ дохил гаштани нурҳои радиоактивӣ ва нурҳои бевоситаи офтоб боиси гармшавӣ ва дигаргунӣҳои иқлим, ба мисоли об шудани пиряхҳо, болоравии сатҳи оби уқёнусҳо, заминларза ва ғайра боиси хароб гаштани табиат мебошад.

Рӯзе, ман шоҳиди воқеае шудам, ки як ҷавонписар дарахти зардолу, ки дар қади роҳ воқеъ, буд мебурид. Ногаҳон, аз кӯҷе пирамарди асосбадаст меомад. Дид, ки ҷавонписар ба буридани ниҳол машғул буд ўро ба наздаш хонд ва гуфт: - «Писарам, ту чаро ин дарахтро бурида истодаӣ?» - Ҷавонписар дар ҷавоб гуфт: «Бобочон, ба ман ҳезум лозим шуд, барои ҳамин ин дарахтро бурида истодаам». - Бачам ниҳоле, ки ҳоло бурида истодаӣ ба ту монанд аст, ин ҳам ба мисли ту эҳтиёҷ

«Мо бояд табиатро эҳтиёт кунем ва захираҳои обро оқилона истифода барем, табиатро аз харобшавӣ нигоҳ дорем, дӯст доштани табиат, дӯст доштани Ватан аст.»

ба парвариш дорад, вақте, ки ту ин дарахтро мебури ин ниҳол хушк мешавад ва ба ту меваҳои ширини худро, инъом карда наметавонад. Ту ба ҷои он, ки ўро бурӣ бояд парвариш кунӣ. Ў ба ту меваҳои ширини медахад ва дигар ниҳолҳоро оварда ба атрофи ў шинон, ки онҳо туро дуо кунанд ва ин кореро, ки карда истодаи дигар такрор нақун. Зеро, ту ба табиат зарар расонида истодаӣ. Ба ҷои ин ту бояд, табиатро эҳтиёт кунӣ, - гуфт пирамард. Ў аз бобо узр пурсид ва фардои ин воқеа, якҷанд ниҳолҳоро оварда шинонд ва ба онҳо хуб нигоҳубин кард.

Ҳоло бошад аз меваҳои ин дарахтон лаззат мебарад, ана барои ҳамин ҳам мо бояд табиатро чун гаҳвараки чашм нигоҳ дорем. Баҳри ободии ў ҳиссагузор бошем, кӯшиш намоем, ки ба ў зарар нарасонем, зеро мо ба табиат эҳтиёҷи калон дорем. Ў модари мост.

Мушиклоти ҷаҳони муосир, ин бӯҳрони экологист, ки дар ҷамаи қисматҳои ҷаҳон дида мешавад. Сол то сол иқлим гарм шуда хушксоли ба вучуд омада истодааст. Оқибати хушксоли бошиддат об шудани пиряхҳо, кам шудани боришот аст.

Мо бояд барои ҳифзи набототу ҳайвонот ва замин камари ҷиммат баста, ба тозагӣ ва пешравии табиату инсон талош варзем ва онро обод кунем, зеро ки аз зебогии табиат ҳаёти имрӯзу фардои инсон вобастагии ноғусастанӣ дорад. Инсон бе табиат як сония ҳам қарор гирифта наметавонад, зеро ки дар ҳама соҳаҳо мо ба он эҳтиёҷоти калон дорем. Оид ба ин масъалаи муҳим ва муфид мисолҳои зиёде мавҷуданд, аз қабилҳои хӯроқворӣ, доруҷӯӣ, зебогӣ, таъминоти энергетикӣ, ки ин ҳама талаботи ҳазорҳо эҳтиёҷотмандонро қонеъ мегардонад. Аммо, мо эҳтиёҷоти онро пурра таъмин намуда наметавонем. Аз ин сабаб, ки ҳар як рафтору кирдори ноҷояи мо ба ифлосшавӣ ва зарари олами набототу ҳайвонот оварда мерасонад, аз ҷумла мо бераҳмона ҳайвонотро шикор намуда, боиси камшавии миқдори онҳо мегардем. Ба ҷои зиёд намудани гази оксиген мо онро кам мекунем. Одамоне нобуд кардани олами растаниҳо, аз ҷумла нестшавии бисёр дарахтон сабаб мешаванд. Зиёд шумораи воситаҳои нақлиёт ва заводи фабрикаҳо, ба он оварда расонидааст, ки табиат захролуд шавад.

Масъалаи асосие, ки аҳолии кураи заминро ба ташвиш овардааст, бӯҳрони экологӣ мебошад, ки аз таъсири ин бӯҳрон зуд-зуд офатҳои табиӣ мушоҳида карда мешавад. Яке аз ин офатҳои табиӣ - заминларза буда, дар солҳои охир хеле зиёд мушоҳида мешавад. Мисол, дар Япония соли равон 24 январ заминларзани шадид ба амал омад. Аз ин офати табиӣ якҷанд нафар аҳоли зарар دیدанд.

Инсоният кӯшиш ба харҷ дода, роҳи пешгирим ин офатҳои табииро ҳал намуда, ҳар як қисми табиатро аз харобшавӣ бояд нигоҳ дорад. Вақте, ки ба ҳалли ин муаммоҳо беэтиборӣ зоҳир менамоем, ояндаи худ ва фардои инсониятро зерӣ хатар мегузорем.

Барои пешгирии ин муаммо дар кишварамон ва умуман дар ҷаҳон чорабиниҳои зиёде гузаронида шуда истодааст. Аз ҷумла, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон аз минбари Созмони Миллали Муттаҳид баромад намуда, нақшаи чорабиниҳои даҳсолаи «Об барои ҳаёт»-ро барои солҳои 2005 ва 2015 пешкаш намуданд ва он бомуваффақият ба анҷом расид.

Дар соли равон чорабиниҳои бонуфузи даҳсолаи байналмиллалии «Об барои рушди устувор», ки солҳои 2018 ва 2028 – ро дар бар мегирад, оғоз гардид. Бешубҳа, ин ташаббуси Сарвари давлат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон минбаъд барои ҳифзи табиат мусоидат хоҳад намуд. Бар зами ин, баҳшида ба 30-солагии истиқлолияти Тоҷикистон чорабинӣ 1300 рӯзи ободонӣ баргузор шуда истодааст.

Фарҳодҷон АХМЕДОВ,
курси 1, гурӯҳи 37.01.07 тб

ТАШРИФ БА ХОНАИ КҶДАКОН

Кӯмаку дастгирӣ намудан ба шахсони эҳтиёҷманду яқваву танҳо яке аз амалҳои хуби инсонӣ ба шумор меравад. Хайру саҳо намудан ба шахсони имконияташон маҳдуд каме бошад ҳам, ҳаёти онҳоро равшан менамояд ва заррае боварии онҳоро ба фардои дурахшон умедвор мекунанд. Ин амалҳое, ки моро аз хурдӣ дар оилаи кӯдакистон ва мактабу донишгоҳ меомӯзанд. Ҷамеа ба ниёзмандону мӯҳтоҷон дасти ёри дароз намудан, неки кардан ва дасти саҳо кушондан ин аз ҷумлаи корҳои неки ҳар як шахс мебошад. Имрӯз дар байни ҷомеаи мо шахсоне зиндагӣ мекунанд, ки имконияти маҳдуд доранду ба дастгирӣ ниёз доранд. Мо набояд барои дастгирӣ ва кӯмак ба шахсони имконияти маҳдуддошта бетараф бошем.

Аз тарафи мо - донишҷӯёни гурӯҳи 3.40.01.02тб сандуқи хайриявӣ барои кӯмак ба хонаи кудакони то синни 6 сола ташкил карда шуд. Чанд муддат мо, донишҷӯёни гурӯҳ дар факултет ҷиҳати хайру саҳо намудан ташвиқот бурда, барои хонаи кӯдакон либосҳо ва барои маводи озӯқа маблағи мӯяаян ҷамъ намудем. Ба маблағҳои ҷамъшуда, маводҳои гигиенӣ ва хӯроқворӣ харидорӣ кардем. Баъдан ба Муассисаи давлатии “Хонаи кӯдакон” ташрифи овардем. Моро роҳбарият ва масъулини муассисаи мазкур хуб пешвоз гирифтанд. Аён гардид, ки шароити муассиса ба талабот ҷавобгӯ буда, ҳама ҷо тозаю озода буд. Ҷамширагонии шафқат ба кӯдакон муомилаи хуб дошта, онҳо нигоҳубини хосса менамоянд ва речаи хӯроку вақти хоб дар вақти муайяншуда амалӣ мегардад. Аснои меҳмони мо соати 12:00 вақти хӯроқи нисфирӯзӣ буд ва мо дастовези худро ба кӯдакон тӯхфа намудем. Аз чехраҳои онҳо маълум буд, ки онҳо аз ин амали мо хурсанд ҳастанд. Сӯҳбат бо чунин кӯдакон ва мураббияҳои онҳо ҳисси инсондӯстӣ, раҳмдилӣ ва нақӯроии саҳоватмандиро дар мо, донишҷӯён дучанд гардонд. Бо ҳисси баланди масъулиятшиносӣ мо қарор додем, ки минбаъд чунин амалҳои бисёртар ба анҷом расонида, ба чунин муассисаҳо бештар кӯмак мерасонем, зеро аз ташрифи чунин хонаи кудакон дили мо донишҷӯёнро ба шукргӯӣ водор сохт, ки мо инсонии хушбахт ҳастем, ки падару модари ғамхор дорем.

МИНБАЪД НИЗ ИН АМАЛИ ХЕШРО
ИДОМА ХОҶЕМ ДОД!

Насибохон НУРМАТОВА,
гурӯҳи 3_40.01.02тб

ИХТИСОСИ БАРНОМАРЕЗ-ИҚТИСОДЧӢ ФАРДОИ ДУРАХШОН ДОРАД

Ҳар як инсон бояд дар зиндагӣ баҳри он ҷаҳд намояд, ки соҳибқаблу соҳибхирад ба воя бирасад. Байни дӯстону наздикон обрӯю эътибор ва манзалати бештар пайдо намояд. Касбро интихоб кунед, ки нафъе бар ҷамъият биёрад.

Ман аз хурдсолӣ, орзуи ба мисли бобоям духтур шуданро доштам. Аммо бо мурури замон, фикрамро дигар кардам ва ихтисоси барномарез-иқтисодчиро пеша кардан хостам. Зеро ихтисоси барномарез-иқтисодчӣ дар ҷаҳони имрӯза нақши муҳимро дар ҳаёти инсон бозиди истодааст. Ҳамин тавр, соли 2017 ба Донишқадаи политехникии Донишгоҳи техникии Тоҷикистон дохил шудам. Дар давоми омӯзиш дар донишқада кӯшиш намуда истодаам, ки ҳаматарафа ихтисоси интихобкӯраамро азхуд намоям. Вақте ки дар оянда бо кор таъмин мешавам, дониши андӯхтаам ба ман кор хоҳад дод. То ҷое иттилоъ дорам, имрӯз аксари коргоҳу ширкатҳои ватанӣ ба

хатмкунандагони донишқадаи мо таваҷҷуҳи бештар дода, имтиёз ҳам барои ба кор таъмин шудан медиҳанд.

Ихтисоси барномарез-иқтисодчӣ дар ҳоҷагии халқӣ кишвар имрӯз мақоми хоссаро соҳиб аст. Ин соҳа дар ҷаҳони имрӯза, хеле серталабот аст. Чунки қариб тамоми мамлакатҳои ҷаҳонро бӯҳрони иқтисодӣ фаро гирифтааст. Дар Тоҷикистони азизи мо низ ҳавфи бӯҳрон ҳис карда шуда истодааст. Барои ҳамин ба ҳулосае омадам, ки касби барномарез-иқтисодчиро пеша кунам. Дар оянда, иқтисодиёти давлатамонро пурра омӯхта, ҳиссаи худро ба ҳалли масъалаҳои иқтисодӣ хоҳам гузошт. Касби иқтисодӣ нафақат масъалаҳои бӯҳрон, балки ҷӣ тавр истифода бурдани захираҳои иқтисодӣ, меҳнатӣ, маблағоро оқилона истифода бурдан ва ғайроро дарбар мегирад.

Ҳамин тариқ, ман аз ҳамаи ҷавонони кишварамон эҳтиромона хоҳиш менамоям, ки барои пешрафти Тоҷикистони азизамон саҳми арзандаи худро гузоранд.

**Тоҷикистони зи ҷон ширинтарам
Тоҷикистони ҷавону дилбарам
Мисли тифле дӯст медорам туро
Аз ту ояд бӯи шири модарам.**

Ҳар шахсе, ки бо дили поку нек мақсад дар назди худ мегузорад, бо қудрати Худованд ва кӯшишҳои зиёд ба мақсадаш мерасад.

**Акрам ҚОСИМОВ,
курси 1, гурӯҳи 40.01.02.тб**

Пешниҳод

ҲУСН - ҲУСН НЕСТ, БАЛКИ ОДОБ ҲУСН АСТ

Донишҷӯёни азиз! Бояд дар хотир дошт, ки қиммати инсон танҳо дар ҳусни зоҳирӣ нест. Инсон бояд соҳиби ҳусни ботинӣ бошад. Ҳусни инсон дар одоби ахлоқӣ ӯ зоҳир мегардад. Одоб – аввалиндараҷа мафҳуме ба шумор меравад, ки инсон онро ҳис намуда, шахсияти худро дар ҷамъият муайян месозад. Новобаста аз он ҷое, ки мо қарор дорем, бояд ба рафтору кирдори худ аҳамияти калон дода бошем. Беҳуда нест, ки бузургони тоҷик ба масъалаҳои одоби ахлоқ доимо диққати махсус зоҳир менамоянд. Чи хеле, ки шоири бузург Бадриддини Ҳилолӣ фармудааст:

“Одоб феълӯ атволи касро зиннат медиҳад, ба дилҳо лутф, меҳру муҳаббати самимӣ мебахшад, зиндагиро осону рангин месозад ва ҳусну камолиёти инсониро нишон медиҳад”.

Баъзе ҷавонон вақте ба хонаҳояшон мераванд, кафшҳо ва либосҳояшонро ин тарафу он тараф мепартоянд, он вақт модарашон маҷбур мешаванд, онҳоро ҷамъ намуда, ба ҷои муқарраргардида гузоранд, ки ин амали ҷавонон иштибоҳ аст. Модар дар хона то ҳозир шудани мо ба бисёр корҳо машғул мегардад ва мо набояд захмати онҳоро бештар кунем. Бояд ба қадри падару модари худ бирасем ва онҳоро нагузорем, ки меҳнати барзиёдтаре иҷро намоянд. Вақте ки аз донишгоҳу кӯчаҳо ба хона ворид мегардем, бояд либосҳоямонро ба ҷои худ гузорем зеро, ки ин ҳислати хуби инсониро нишон медиҳад ва ба зебогии мо зебогии дигарро мебахшад.

Одоби салом гуфтан низ дар ҷамъият нақши бузургро мебозад. Ҳар саҳаргоҳ вақте ворида донишгоҳ мегардем, омӯзгорони зиёдеро мебинем ва дар назди онҳо ин ҳислатҳои ҳамидаи инсониро нишон диҳем.

Зеро бузургон қайд намудаанд, ки салом гуфтан қарзи ҳар яки мову шумост. Назди устодон бояд шарму ҳаёро пеша намуд, зеро онҳо низ мисли волидайнӣ мо маҳсуб мешаванд. Суханҳои қабех гуфтан, назди онҳо шахсияти

моро дар назди онҳо паст менамояд.

Шарму ҳаё яке аз падидаҳои ахлоқӣ ҳамида ва аз вичдони поки инсонӣ шаҳодат медиҳад. Ҳаё зуҳуроти ҳусни ботинӣ ва маънавий мебошад, ки шахсро аз амали бад ва рафтори зишт, иродаву суҳанҳои қабеху дағал нигоҳ медорад. Либоси зеботарин барои мӯъминон ин шарму ҳаё мебошад.

- Ҳусни инсон дар ботини инсон аст на инки дар зоҳираш. Аз ин рӯ рафтору гуфтори ҳар як шахс нишондиҳандаи симо ва сифати ахлоқӣ мебошад.

Мутаассифона, на ҳама наврасону ҷавонон қоидаҳои одоби ахлоқӣ ҳамидаи инсониро ба ҷо оварда, аз рӯи он амал мекунанд. Аз ин сабаб дар кӯчаву хиёбонҳо мо беадабиро дида бепарво набоем.

Дар ҳар ҷомеаву оилаҳое, ки адаб дар мадди аввал бошад, дар он ҷо осудагӣ хушбахтӣ танинандоз аст. Барои ин аввал мо худамон боадаб бошем, то он ки дигаронро ба дунёи адаб ҳидоят намоем.

- Меҳомеҳ, ки ин суҳанони ҳикматангез ҳамрадифи зиндагии моён, ҷавонон бошад.

Адаб тоҷест аз нури илоҳӣ,

Бинеҳ бар сар, бирае ҳарчо, ки хоҳӣ.

Бале одоби ахлоқ нури Илоҳист, ки инсоне, ки одоби ахлоқӣ ҳамидаи инсониро доранд дар ҳақиқат онҳо инсонӣ боақлу бохирад мебошанд. Ҷӣ тавре, ки дар боло қайд намудем, бояд инсон ба ҳар кӯҷо, ки равад, одоби ахлоқӣ ҳамидаи хешро нигоҳ дорад.

Бояд қайд намуд, ки ҳар як инсон пеш аз он, ки соҳибмаълумот мегардад, бояд аввал соҳиби одоби ахлоқӣ ҳамидаи инсонӣ дошта бошад, зеро бузургон гуфтаанд: “Аввал тарбияву таълим ва баъдан маълумот”. Агар инсон соҳибдада набояд, соҳибмаълумот гардиданаш амрест маҳол.

Аз ин рӯ, дӯстони азиз ҳамеша аз пайи мустақкам ва аз худ намудани одоби ахлоқӣ ҳамидаи инсонӣ бошед!

**Болтаев ИСРОИЛ,
донишҷӯи курси 4, гурӯҳи
40.01.02та,**

Айёми баҳорон. Аз паси тиреза ба берун назар меафканам. Офтоби тиллоранг нурҳои шӯълаовари худро саховатмандона пошида, манзараҳои табиати нотақрорро боз ҳам рангинтар гардондааст. Дарахтон гарқи гулу дар шоҳаҳои он парандагонӣ баргашта чаҳ-чаҳ мезананд ва аз омадани баҳори нозанин муждагонӣ медиҳад.

БАҲОРО, АНДАР ОҒУШАТ ҶАҲОН ҶАМДАСТӢ МЕҲОҲАД

Баҳорро арӯси сол хондамаш.

Аз нав бедоршавии табиати зебои диёрро бесаброна интизори мекашем. Дӯст медорам фаслро, ки табиат аз нав эҳе гадридид, ба инсон рӯҳу тавони тоза мебахшад.

Ҳар сол бедоршавии табиат ба инсон таъсир мерасонад, ӯро ба фикр кардан водор менамояд.

Инсон дубора рӯйдани сабзаву дарахтон, тухми коштаи деҳқонро бо ҳаёти одамият муқоиса менамояд.

Табиист, ки баробари расидани баҳори нозанин пиру ҷавон шодмонӣ мекунанд, зеро зиндагӣ идома меёбад, мардум аз неъматҳои табиат бархӯрдор мегардад, марди деҳқон машғули кишу кор мегардад.

**Фасли баҳор омаду
саҳро шуд полазор,
Шодмонӣ дар дили
пиру ҷавон шуд барқарор.
То шавад роҳат муяссар
мардуми бечораро,
Бо қаланди ҷуфт деҳқон
мешавад машғули кор.**

Баҳор фурсати шодмонӣ ва хушҳолӣ инсон аст. Баробари омадани баҳори нозанин мардум бо чеҳраи кушод, суруру табассум ва шодмонӣ мекунанд, аз шукуфтани табиату гулҳои рангоранг, хониши булбулу мургони чаман ба ваҷд меоянд.

Дар баробари бедоршавии табиат қалби инсонҳо низ бедор мегардад. Баҳор айёми бедориҳо, интизориҳои нав ба нав ва ошиқӣ аст. Ошиқӣ ба зиндагӣ, ошиқӣ ба табиати биҳиштосои Ватани маҳбуб, ошиқӣ ба меҳру муҳаббати якдигар.

Зебост баҳори шаҳри Гулистон. Ин ҷой мисли номаш гул-гул мешукуфад. Барои дидани ин манзараи зебои шаҳрамон одамон на танҳо аз кишварамон, балки меҳмонони дигар давлатҳо ташриф оварда, якҷанд рӯзҳо дар ин ҷо истироҳат мекунанд. Бо фарорасии ин фасли зебои сол ҳар ҳафта дар осоиш-

гоҳи “Баҳористон” базми мусиқӣ баргузор мегардад.

Ифтитоҳи биноҳои наву замонавӣ, меҳмонхонаҳо дар осоишгоҳи “Баҳорис-тон” зеби шаҳрамонро дучанд кард. Шоми рӯзи 29 март дар доираи сафари корӣ ба вилояти Суғд дар шаҳри Гулистон Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон бо кор-

ҳои ободонию созандагӣ осоишгоҳи “Баҳористон” шинос шуда, ду иншоот-меҳмонхонаҳои наву муосири бо тарҳи замонавӣ бунёдшударо ифтитоҳ карданд. Пеш аз мавриди баҳрабардорӣ қарор додани бино ба Сарвари давлат ҳамаи маводи ғизоии дар ҳуди осоишгоҳ истеҳсолшавандаро муарифӣ карданд.

Ҳамаи меҳмонон барои шароити беҳтарини хизматрасонию меҳмоннавозии кормандони осоишгоҳи “Баҳористон” ва табиати зебои ин ҷо изҳори қаноатмандӣ карда, аз имкони дидору суҳбат бо Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон хушҳолӣ намуданд. Роҳбарияти осоишгоҳ таъкид доштанд, ки барои боз ҳам зебову дилкаш кардани баҳри ҷалби ҳарчи бештари мизочон аз тамоми имкониятҳо ва табиати дилфиреби ин ҷо самаранок истифода мекунанд.

Пас аз анҷоми фасли зимистон ҳама макони истироҳатӣ, яъне, ҷойхонаву қаҳвахонаҳои назди дарё кушодашуда, дар хизмати мизочон қарор мегирад. Гуё бо омад-омади баҳори гулпӯши ҷаҳон боз ҳам рангин гардида, инсонро ба олами орзуву амали нек гӯтавор месозад.

Дӯст медорам ин фасли эҳеи табиатро. Хушам меояд, шунидани нағмаи кабкону булбулони хушсадоро. Интизорӣ мекашам айёмеро, ки касро ба дунёи рангин бурда, пайки нақумҷуда меорад.

Баҳор хуш омадӣ!

**М.ҲОМИДОВА,
донишҷӯи ДПДТ**

Варзиш

РОҶ БА ҚУЛЛАҲОИ БАЛАНД

Миёни ҷавонону наврасон намуди варзиши каратэ маҳбубияти беш дорад. Имрӯз дар аксари тоҷорҳои варзишӣ наврасону ҷавонон бо як дилбастагии калон ба ин намуди варзиш шуғл меварзанд. Аз ин хотир сол то сол баргузори ин намуди мусобиқа бо шукӯҳи бештар доир мегардад. Бо мақсади дарёфти варзишгарони хуби ин риштаи варзишӣ дирӯз дар шаҳри Гулистон мусобиқаи вилоятӣ оид ба каратэ «wkf» байни ҷавонон ва калонсолон баргузор гардид, ки дар он ғолибони шаҳру наво-

ҳии вилоят дар ин ришта ширкат варзиданд. Донишҷӯи соли дууми ихтисоси 40.01.01-и Донишқадаи политехникии Донишгоҳи техникии Тоҷикистон Абдумалик Маҳмудов дар вазни 84 килограмм бар ҳамаи ҳарифон ғолиб омад. Ӯ акунун дар мусобиқаи сатҳи ҷумҳуриявӣ шарафи вилоятро ҷимоя менамояд.

Дар ҷодаи ба даст овардани ғолибият дар мусобиқаҳои баъдӣ барояш барор хоҳонем.

МЕХВАРИ ДОНИШ
Сармуҳаррир:
Абдусабури АБДУВАҲҲОБ

ҲАЙАТИ МУШОВАРА
Дилафрӯз САИДӢ,
Хуршед МАҚСУДОВ, Тошмаҳмад ХОЛМАТОВ,
Искандар АСАДУЛЛОЕВ, Фаррух АМИНОВ,
Амиртемур ВАҲҲОБОВ, Абдуқодир АКРАМОВ
Гулнора ЮСУФОВА, Одилахӯча СОЛИЕВ

ҲАЙАТИ ЭҶОДӢ:
Хиромон ПҶЛОДОВА,
Маърифат МАВЛОНОВА
СУРОҶА:
шаҳри Хучанд, кӯчаи Ленин 226
Почтаи электронӣ: mehvari_donish@mail.ru

Нашрия дар матбааи
ҶДММ “Вектор Канд” ҷоп
шудааст
Супориш
теълод **2760**
ВЕРОСТОР:
Ҳалимҷон Ҳомидов